

nehata, ker se jima neče več. Dobila sta, kar sta hotela. A največ je dobil črnavez! Ves iztepen in pobit in razpraskan se neslavno umakne.

Gotovo je bil rjavec premetenec. Ali se mu pa sivka ni zadosti dobro skrila, zakaj iztaknil jo je med zaboji. In še bežati ni hotela. Gledala je boj, in rjavi junak ji je ugajal. Od one ure sta si bila dobra priatelja. Pa ne mislite, da sta si delila hrano! Pri mačkah ni v navadi kaj takega.

*

Poletje je dogospodovalo in se je umaknilo jeseni. V meglenih oktobrskih dneh je bilo. Ko bi bil junški rjavec takrat pogledal v razdrapani zaboj, ki je drugoyal navlaki na onem dvorišču, bi videl našo sivko s petimi mladiči v naročju.

Vse polno sreče je bilo ob njej. Ej, kako je vzljubila svoje otročiče! In kako se je zazdela mlada mamica! Gotovo bi se bila čudila sama sebi, če — pa saj veste, da se mačka ne zna čuditi.

Poleg sreče zvesto koraka skrb. Ko je bila muca sama lačna, je tudi sama nosila bridkosti praznega želodca. A sedaj je morala hraniti pet otročičev. In to ni bil lahek posel! Bilo je jezero naporov in skrbi, a zdajpazdaj le nekoliko kapljic tolažbe. Debelih dni ni hotelo biti.

Oni dan je bil pa debel. Takoj zjutraj je ukradla sivka mačjemu botru lep kos jetrc. Zatem je slučajno našla polno mlekarsko ročko brez pokrova in ni šla mimo. Na poti domov je pobrala celo ribjo glavo, doma na dvorišču je pa zalotila čudno žival. Videla se ji je kot podgana s pre-dolgovimi uhlji in s prekratkim repkom. Ne da bi razmišljala, pograbi zajčka in ga odnese mladičem. Zajček ni bil ranjen, a zabojeve stene ni mogel preskočiti. Zato se je poln otroškega zaupanja vrnil med mucke. Ko so te pri mami večerjale, je tudi on zahteyal večerje. Ko bi bilo to v lačnih dneh, bi bila sivka gotovo prej povečerjala njega. Danes mu je bilo pa rešeno življenje, pa še večerjal je povrhу. In glej, od tiste ure je ostal v zaboju, in mamica mačka ga je negovala in hranila z otroki vred.

(Dalje.)

Tik in Tak.

*Tik in Tak —
pedenj možica,
hudega lica,
ljutih oči.
Rado, nerado:
Tik Taka za brado
v borbi drži . . .*

*Mimo gre mravlja,
jima zabavlja:
To je lepo!
Pride že oče,
tri vama da vroče:
eno po hrbtu,
dve za uho!*

Fran Žgur.

